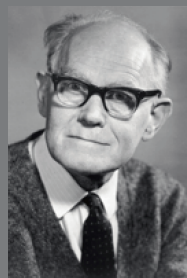

Głosowanie okiem psychiatry

Lionel Sharples Penrose (1898–1972) – brytyjski lekarz, matematyk, genetyk i psychiatra, teoretyk szachów, twórca teorii głosowania pośredniego, a także badacz chorób umysłowych. Studiował w Cambridge matematykę, filozofię i medycynę. Najbardziej znane prace Penrose’a z okresu przedwojennego dotyczą badań nad dziedzicznością zespołu Downa.

Po II wojnie światowej Penrose objął katedrę Galtona w University College w Londynie. W tym czasie rozpoczął prace dotyczące teorii głosowania w związku z debatą nad systemem podejmowania decyzji w nowo założonej Organizacji Narodów Zjednoczonych. Jako pierwszy wprowadził koncepcję siły głosu. W roku 1952 opublikował ważną pracę dotyczącą głosowania *On the Objective Study of Crowd Behaviour* [O obiektywnym badaniu zachowania tłumu], a w roku 1962 otrzymał nagrodę Laskera za dorobek w dziedzinie badań medycznych.

Nazwisko Penrose znane jest także dzięki wybitnym osiągnięciom jego dzieci. Oliver (ur. 1929) jest matematykiem, członkiem Royal Society. Jego młodszy brat, sir Roger Penrose (ur. 1931), to z kolei wybitny fizyk, badacz teorii strun, a także autor wielu książek popularyzujących najnowsze osiągnięcia fizyki i matematyki, takich jak *Nowy umysł cesarza* czy *Droga do rzeczywistości*. Najmłodszy z synów Lionela, Jonathan był wybitnym szachistą, dziesięciokrotnym mistrzem Wielkiej Brytanii. Jedyna córka, Shirley Hodgson, poszła w ślady ojca i została znanym lekarzem oraz genetykiem.